

sætte, hvad vi ville, og hvad vi mene er det rigtige. Men det, der har været det vejledende for mig, og hvorfor jeg har ønsket at give Plads for Repræsentation af de forskellige Interesser i Kommissionen, er altsaa ikke det, at Parterne skulle dømme i deres egen Sag, men det, at ingen skal dømmes uhørt. Dette Princip, hvis Berettigelse det ærede Medlem fra Odense sikkert vil erkende, er det, der har ligget til Grund for min Betragtning, og jeg kan ikke se rettere, end at det maa føre til at give de paagældende interesserede billigt Krav paa at komme med her. Naar det ærede Medlem særlig ankede over, at Lensbesidderne skulde have en Udvej til ved Regeringens Hjælp at komme ind, eftersom det maatte antages, at de vilde komme ind i tilstrækkeligt Antal ved Valget i det andet Ting, saa er det jo noget, som hverken han eller jeg ved; men hvis saa maatte være, saa er det unægtelig ogsaa en Omstændighed, som jeg kan og vil tage Hensyn til, naar jeg skal vælge Repræsentanterne for Regeringen i Kommissionen, og det samme vil formentlig ogsaa min eventuelle Efterfølger mene. Det maa antages, at hvis bestemte Interesser ere blevne tilstrækkeligt repræsenterede ved Tingenes Valg, saa vil der ikke være denne Opfordring i alt Fald for Regeringen til at søge dem repræsenterede ved sit Valg. Jeg vil derfor ogsaa finde det rigtigst — som det vel altid har været Skik og Brug —, at Regeringen venter med sit Valg, til Tingene have truffet deres. Hvorvidt nu Antallet af Kommissionens Medlemmer, som naturligvis til en vis Grad beror paa et Skøn, er det rette eller ikke, kan man have forskellige Meninger om. Jeg er for det første gaaet ud fra det billige i, at hver af Lovgivningsmagtens 3 Faktorer fik lige mange Repræsentanter; det finder jeg er billigt og retfærdigt, og jeg tror ikke, det er i Strid med, men tværtimod støttes ved, hvad der har været Praksis ved Nedsættelsen af tidligere Kommissioner. Jeg har ikke kunnet faa Tid til i Øjeblikket at se alle Eksempler efter, men f. Eks. i Loven om Nedsættelse af Landbokommissionen af 13. April 1894 ser jeg, at der har været forbeholdt Regeringen endogsaa 12 af dens 22 Medlemmer, saaledes at hvert af Tingene kun valgte 5 og Regeringen 12. Hvorledes det var i Toldkommissionen, Invaliditetskommissionen og Tyendekommissionen m. fl., tør jeg ikke sige bestemt, men jeg tør tro, at noget lignende der har gjort sig gældende. Naar jeg ikke har fastsat

et mindre Antal end 21, er det for Regeringens Vedkommende, fordi jeg har ment, at 7 Pladser burde man have til sin Raadighed til eventuel Besættelse. Jeg har ikke truffet nogen Bestemmelse om, hvem der skal have disse Pladser, eller hvor mange hver af de interesserede Parter kan antages at skulle besætte, men jeg har paa Forhaand skønnet, at et mindre Antal var det ikke heldigt for Regeringen at have til Raadighed, og for Tingenes Vedkommende har jeg antaget, at de ogsaa vilde sætte Pris paa at have et saa rundeligt Tal som 7. Naar jeg ikke har foreslaaet flere end 21, er det — hvad ærede Medlemmer maaske vilde være enige med mig i —, fordi jo større Kommissionen bliver, jo mere uhandlet bliver hele Apparatet, jo mere vil det koste, og jo længere vilde Forhandlingerne trække ud, og det er der ingen af os, der er interesseret i; tværtimod, vi ønske saa snart som muligt at komme til Behandling af selve Realiteten i de foreliggende Sager. Deri giver jeg ganske det ærede Medlem fra Køge Ret. Ogsaa jeg vilde have ønsket, at jeg havde været i Stand til allerede nu at forelægge et udarbejdet Lovforslag for det høje Ting, saa at vi kunde have sparet hele Kommissionsbehandlingen, men jeg har — ganske i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds, hvis Forslag jeg jo netop for saa vidt har fulgt — anset det for rettest at begynde med en Kommissionsbehandling, da det viste sig, at der ikke laa tilstrækkeligt Materiale for mig til at kunne forelægge et Lovforslag straks. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (W. Neergaard) henstillede til mig, at jeg ved Udvalgelsen af Repræsentanter for Majoratsbesiddernes Interesser vilde give disse Lejlighed til selv at gøre Indstilling; jeg skal gerne tage dette Spørgsmaal under Overvejelse og eventuelt følge Henstillingen. Naar han dernæst henstillede at ændre Ordlyden af § 1 a, saaledes at den nøje fulgte Grundlovens § 93, er det, som det ærede Medlem selv bemærkede, et rent Formspørgsmaal. Jeg finder ingen Anledning til at stille Forslag i saa Henseende, men skulde der fremkomme Forslag om denne Ændring fra anden Side, skal jeg ikke modsætte mig det.

Pinstrup: I Anledning af, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) ønskede en kort Udvalgsbehandling, skal jeg udtale, at jeg skønner ikke, der er nogen som helst Grund til at